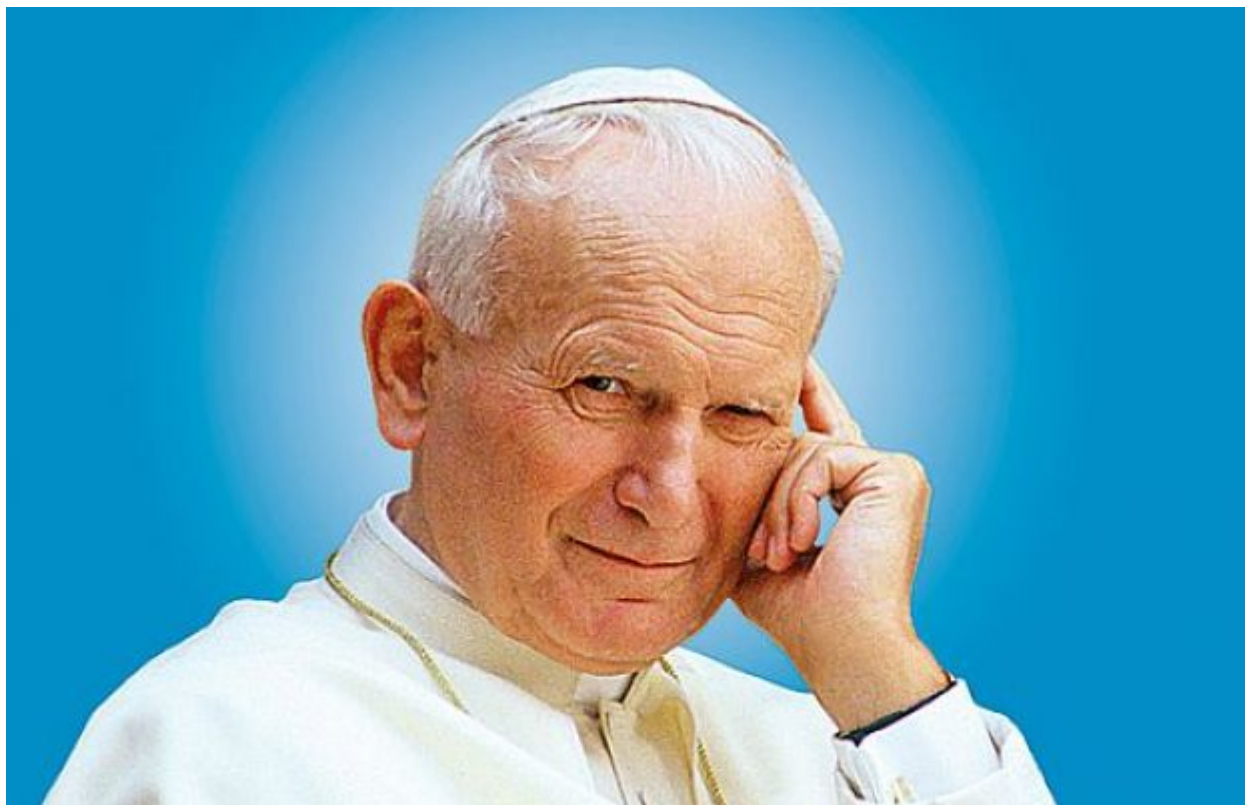

15. rocznica śmierci Jana Pawła II

Dziś mija 15. rocznica śmierci św. Jana Pawła II. „Ojciec Święty Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 r. wieczorem o godzinie 21.37 w swym prywatnym apartamencie” – informowało oświadczenie Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej, ogłoszone w nocy z 2 na 3 kwietnia w Watykanie.

Karol Wojtyła urodził się 20 maja 1920 w małopolskim miasteczku Wadowice, niedaleko Krakowa jako drugie z trójki dzieci Karola i Emilii Kaczorowskiej. Dość szybko jednak rodzina bardzo zmalała, gdyż już we wczesnym dzieciństwie przeżył śmierć młodszej siostry, potem matki a w 1926 – starszego brata. Ojciec zmarł w 1940 r. w Krakowie.

Przyszły papież rozpoczął w 1938 studia polonistyczne na UJ w Krakowie, przerwane przez II wojnę światową, podczas której pracował zawodowo, a pod koniec zaczął się kształcić w podziemnym seminarium duchownym, mieszczącym się w pokojach abp Adama Stefana Sapiehy w jego pałacu arcybiskupim. Świecenia kapłańskie przyjął 1 listopada 1946 z jego rąk w katedrze wawelskiej i wkrótce potem wyjechał na dalsze studia do Rzymu.

Po powrocie do kraju w 1948 był przez pół roku wikarym w wiejskiej parafii w Niegowici, następnie zajmował podobne „stanowisko” w krakowskim kościele św. Floriana, by następnie osiąść na ul. Kanoniczej, gdzie przygotowywał pracę habilitacyjną.

Przez cały ten czas, łącznie z wojną, żywo interesował się literaturą piękną i teatrem, a gdy jako kapłan działał w Krakowie, wiele uwagi poświęcał studentom, których otaczał szczególną opieką duszpasterską. Od 1954 pracował jako profesor akademicki na KUL-u i właśnie na obozie kajakowym na Mazurach z grupą studentów z tej uczelni zastała go papieska nominacja z 4 lipca 1958 na biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej. Sakrę przyjął 28 września tegoż roku z rąk ówczesnego administratora apostolskiego w Krakowie abp Eugeniusza Baziaka. Gdy ten ostatni zmarł 15 czerwca 1962 w Warszawie, kapituła krakowska wybrała wikariuszem kapitulnym (tymczasowym rządcą) archidiecezji właśnie bp. Wojtyłę.

Decyzję tę potwierdził Paweł VI, mianując oficjalnie 13 stycznia 1964 niespełna 44-letniego hierarchę arcybiskupem metropolitą krakowskim. Ten sam papież powołał go w skład Kolegium Kardynalskiego 26 czerwca 1967 r.

Jako pasterz Kościoła krakowskiego kard. Wojtyła żywo interesował się swą archidiecezją, wizytując parafie, zwołując synod itp., nie zaprzestając przy tym działalności naukowo-dydaktycznej jako profesor KUL-u. Brał też czynny udział we wszystkich sesjach Soboru Watykańskiego II.

Wraz z prymasem Polski kard. Stefanem Wyszyńskim złożył we wrześniu 1978 historyczną rewizytę z ramienia episkopatu Polski w RFN.

16 października 1978 na konklawe w Kaplicy Sykstyńskiej w Watykanie 111 zgromadzonych tam kardynałów wybrało 58,5-letniego arcybiskupa krakowskiego 264. Biskupem Rzymu. Był pierwszym od 1523 r. nie-Włochem na tym urzędzie i pierwszym Polakiem i Słowianinem. Od tamtego czasu trwał najdłuższy w XX wieku i trzeci w historii (łącznie ze św. Piotrem, którego lata rządów w Kościele nie są jednak dokładnie znane) pontyfikat.

Jednocześnie pontyfikat Jana Pawła II był najbardziej rekordowym, i to pod wieloma względami, np. pod względem liczby podróży zagranicznych - 104 i odwiedzonych podczas nich krajów - 129, przemierzonych kilometrów - prawie 1,3 mln, przeprowadzonych beatyfikacji - 148 i kanonizacji - 51 oraz ogłoszonych podczas nich błogosławionych - 1343 i świętych - 482.

Już 13 maja 2005 r. ogłoszono decyzję nowego papieża, Benedykta XVI, by w przypadku Jana Pawła II odstąpić od wymaganego przez przepisy kościelne okresu 5 lat od śmierci danej osoby i rozpocząć jego proces beatyfikacyjny. Zarówno tempo w jakim wszczęto proces beatyfikacyjny jak i czas jego trwania - niespełna dwa lata od jego otwarcia - są absolutnym ewenementem w naszych czasach. 1 maja 2011 r. Jan Paweł II został beatyfikowany a 27 kwietnia 2014 r. - ogłoszony świętym.

